

USA roynir nýggjan hægri skúlaskap

»OPIN UNIVERSITET« verða stovnstett

Herfyri byrjaðu teir í Onglandi nýggjan hægri skúlaskap við tveimur nýggjum universitetum. Har næmingarnir fáa lóyni at lesa sjálvir um teir vilja við at styðja seg til fjarsyn, útlarp, kasetubond og hiit prentaða orð. — Hetta skal nú eisini verða royni í USA. Roynin skal fara fram á Rutgers University í New Jersey og á trimum øðrum hægri skúlum í hesum skúlaárinum.

Roynin verður fíggað við peningajáttan frá Carnegie Corporation, og hon verður lögð til rættis av Educational Testing Service of Princeton, New Jersey.

Eisini aðrar nýggjar royndir innan skúlaskap fara fram í USA, men hetta er fyrsta roynin, ið skal vísa um tann undrvísingaráttur, teir hava tikið í nýtslu á teimum »opnu universitetunum« í Onglandi, eisini hóska í USA.

Ætlanin er, at fyrribils 200 lesandi skulu taka lut í teimum royndum, ið nú eru byrjaðar. Tað verða 3 lærugreinar — humanisma, reallak og matema-

tikk. Studentarnir koma sjálvir at gjalda læruskeiðini og fáa síðani ein »bachelor's degree«, teir nevna.

Efúr Arland F. Christ-Janer, ið er stýrisformaður í ráðnum fyrri upptøku á college í New York City, umbodur hiit »opna universitetið« hiit besta tiltakið higar til fyrri at royta allar møgu leikar gjeinum útlarp og fjarsyn og bnda hesar stovnar saman til sjálvstøðugan lesisavn á fjóðskaparligum øki. Brear hava brukt fleiri milljónir dollara at gera hesar royndir, segði hann, og um tað kann verða prógvað, at tilfarið er hóskaði av amerikanskum skúlum, colleges og universitetum, verður møguligt at spara bæði tíð og pening, legði hann aftrat.

Roynir seg sum fotofyrmynd

Sprundið her á síðuni eitur Arnella Flynn.

Hon er dóttir kenda filmsleikaran Errol Flynn, sum lut-tók í hópin av amerikanskum filmum fyrri nøkrum árum síðan.

Arnella, ið er 19 ára gom-

ul, roynir seg í løtuni sum fotofyrmynd í Bretlandi.

Tað kemur uttan iva at roynast væl. Meta vit.

Arnella heldur lítið um bret ska veðurlagið, og hevur hon samstundis gjørt bretar heldur enn ikki bílsnar í hesum sambandi.

BERT SEYTJAN

Johnsigurd Johannesen týddi eftir Evu Steen

9. PARTUR

Eygu hennara vættust. Hon sá als onki. Lis og Bob! Hon tók-tist hava fingið greiði á nokrum:

— Ti var tað, at Lis ikki kom í føðingardagsveitslu min, hugsaði hon.

Tey bæði, Lis og Bob, høvdu avtalað at hittast í Hit House.

Sostatt er tað kortini Lis, ið Bob hevur størri tokka til. Hann hevur sviðið meg. Tey hava bæði sviðið meg. Tey læða at mæ...

Henda kensla hennara gjørdist ógvuslig og hon helt leiðina út úr dansiholinum. Tá rini streymaðu oman eftir kinnum hennara. Tað var, sum allur heimur hennara var vorðin til onkis — og við eitt var gleðin og føðingardagur hennara fokin burtur við eini hvírlu.

Hon smoygdi seg í frakkan og byrjaði gonguleiðina — til hus.

— Bob hevði lagt til merkis, at einstakir av veitslugestum Manju vóru í dansi, og aðrenn lagið til næsta dansin skuldi byrja, kvikaði hann sær burtur frá Lis.

— Tøkk fyrri dansirnar, Lis, segði hann og fór yvir til gestirnar.

— Hvar er Manja, spurdi hann. Hava tit ikki júst verið í veitslu?

— Ja...! Manja? Hvar er Manja, spurdu gestirnir. Hon hevur júst verið her onkustaðni. Tað var júst hon, sum skjeyt upp, at vit skuldu fara higar.

— Manja hvarv, segði ein. Eg haldi, hon er farin til hus.

— Til hús, spurdi Bob óvitandi. Hvi tað?

— Hon sá tykkum bæði dansa, tú og Lis, og eisini júst í teirri løtu, tá Lis beit teg í oyrað... Hon stórgætt!

— Stórgætt? Bob var framvegis óvitandi. Hann ristist við

høvðinum: Hon er ikki rættvorðin.

Í sama viðfangi hevði Bob seg burtur frá føðingardagsgestunum og fór størleypandi út á vegin. Hann mæntist nakað. Lyftið, hann hevði givið Winter.

Faðirinum at Manju. Hon mátti fyrri alla skuld ikki fara til gongu einsamall. Magne Akre, hugsaði Bob.

— Manja, rópti hann.

Hann tók dik á seg. Hvar mundi hon vera? Neyvan var hon komin langa leið. Nakað burturfrá var hann varugur við nakað, sum skelkaði hann.

Undir skugganum var eitt skepils av einum manni. Hann hevði eina sigarett í munnklova-

Enn einaferð tók hann dik á seg og fór tvísporandi.

Bráðliga steðgaði hann miklu ferðini. Har sat hon — Manja — á einum bonki.

Stardi bert út í loftið.

Hann fór yvir móti henni. — Manja... tín býttlingur! Tú verður aldri vaksni!

Tosingarlag hansara broyttist, tá hann legði merki til, at hon græt.

— Manja, kom higar. Hvat var tað fyrri eitt hugskot? Bert at rýma. Tú veit, hvat kann henda?

— Eg vita, hvat kann henda? Hon stórgætt.

— Tú veit...

— Tað ger mær tað sama, segði hon, meðan hon turkaði tá rini á ennnum. Tá tú ert so, so andsyggilgur.

Bob hevði hana úr sæti hennara.

— Manja! Er tað hann, sum stendur har yviri?

Hon gjørdist skelkað og spurdi:

— Hvar?

— Kom við mær.

Tey gingu.

— Har yviri — við træið,

segði hann og peikaði — er tað hann?

— Eg veit ikki. Fjarstøðan er ov stór.

— Likist tað honum?

— Jú, tað likist honum.

— Er tað Magne Akre, so hvørur hann óivað heinanvegin, hann ser okkum.

Lat okkum royna.

Og rett var

Maðurin, ið fjaldi seg undir trounum fekk bráðliga nógv um at vera.

— Tað var so statt hann,

hugsaði Bob. Júst nú fekk hann

ikk stundir at fylgja Manju til hús. Hann mátti fara aftur í Hit House at spæla.

— Kom, segði hann. Kom við í Hit House. Eg skal fylgja tær heim seinna.

— Aldri, segði hon hvassliga, meðan annar fótur hennara hevði seg harðliga niður í vegin. Tey flenna at mær. Nei! Eg seti ikki min fót inn aftur í Hit House.

— Manja, tú má skilja meg.

Eg havi givið pápa tínum lyfti um at ansa eftir tær. Men júst nú verði eg noyddur at fara til hinar spelmenninar.

— Far tú bara aftur til hinar spelmenninar. Og til Lis...!

Tú hevur als ikki fyrri neyðini at halda nakað lyfti, ið hvussu er ikki fyrri minna skuld.

— Nýt vit títt, Manja. Eg havi nærur eitt starv í Hit House, tað veit tú. Kom nú við mær.

— Tær nýtist ikki at lata teg órógva, segði hon og hevði seg frá honum.

Far tú bert aftur til tína Lis! Eg ivist ikki í, at hon leingist eftir tær.

— Halt so uppat við hasum, Manja. Royn vit títt.

Bráðliga tók hann í armar hennara og háladi hana til næsta telefonrúmið.

Síðan skumpaði hann hana innar.

Har stóð hon og lúnaði, meðan hann ringdi heim til pápa hennara.

(Framhald)